

mával magyar értekezést írni ugyan nem példátlan dolog; de a jó példa oly kevés követőre talált még eddig, hogy ez újabb példaadásnak több szerencsét kívánni igen nagy okunk van...“ Az említett értekezés tárgya, s a csinos magyarság, mellyel írva van, a szerzőnek mind jól választó „ítéletéről, mind ízléséről bizonyoságot tesznek“.

Vörösmarty figyelme még a magyar gyógyszerészeti nyelvre is kiterjedt: 1829-ben Budán kiadták a *Gyógyszerek árszabása Magyarországra és a hozzá kapcsolott tartományokra alkalmazva* című ismertetőt. Ezt *Az orvosi kar magyar gyógyszernyelvéről* című cikkében Vörösmarty így értékeli: „Az egyetemi orvosi kar-nak ezen roppant munka kidolgozása mindenkor díszemléke leend.

Csak arra tesszük figyelmessé olvasóinkat, hogy 100 meg 100 orvosszernek kelle magyar nevet adni s itt ezer közül (mintegy ennyire lehet a gyógyszerek számát tenni) egy sem marad megnevezetlen.

Mind ezen munka pedig nem vaktában, hanem bizonyos rendszer után készült s az elnevezések többnyire helyes philológiai alapon épülnek úgyannyira, hogy ami még valaha hozzá adandó vagy rajta másítandó lenne, az már most a legkisebb fáradságba kerül.

Hála és tisztelet annak, aki először e hazafiúi gondolatnak helyt ada lelkében, köszönet mindazoknak, akik a kidolgozásban résztvevők valának.“

E sorok közreadásával az volt a célom, hogy a jelenkor irodalombarátai és orvosai előtt ismertessem a koszorús költőnek a magyar orvosi nyelv fejlesztése érdekében tanúsított, korában bátornak minősíthető kiállását, ami nem maradt hatástalan kortársaira. Ezért mi, orvosok Vörösmartyt a magyar orvosi nyelv paléozóói között tartjuk számon. E tevékenységéért méltán érdemli ki a kései orvosnemzedékek háláját és elismerését.

MARKI ZOLTÁN

Pletyka

*A mondat,
amelyről kérdezel,
ott pördült gazdátlanul
mindenki lába ügyében.
A dolgukra sietők
ügyet se vetettek rá.
Horgadt költők
és csillagos homlokú szerelmesek
felé verte az utca porát.
Aki belérúgott,
megütötte a bokáját,
s a pörgés is vadabb lett.
Mit lehetett tenni?
(Megmondtam már az
ötödik s a hatodik sorban.)*

TÖMÖRY PÉTER

Az az egyensúly

*Drótkötélen — hosszú bottal:
a kötél táncos*

A kötélen erős.

*— az az egyensúly —
megszokásból?*

*Hány kínos óra,
hány viszolygás
kötí be magát:
az az egyensúly!*

*Kifeszítve bár
mély, bizonytalan minden erő.*

*Beváltott ámulat hull:
rézpénz.*

HODOS LÁSZLÓ

Sirató föld hazáig

*Elmegyek és soha többé
varrott gúnyám föl nem veszem.
Ostoromat fűbe teszem
aludni.*

*Özvegységem mint a nyárfa
tartásában olyan árva
legényke.*

*Kifogy minden dalom, s lehet,
meg sem kapom azt az utat,
mely a hegyen által mutat,
hazatér.*

*Itt a szélben ezer éve
gyűl a gondom, mint a kéve
aláhull.*

*Csontom éget, bár rám sütné
bélyegét a szegénységnek,
gyászát a fekete éjnek
örökre.*

*Mint a rétet leheverem:
szerelmemet engesztelem,
nem bírja.*

*Eltűnök a nyár szagával,
vállamon az ölelésed:
rám hervadt arany kötésed
ottmarad.*

*Elmegyek és le is ülök,
az út lábán vagyok csülök
máttad.*